

Orange Polska S.A.
Współpraca Regulacyjna
reprezentowana przez
Jolanta Steppa
pełnomocnik
Aleje Jerozolimskie 160
02-326 Warszawa
tel.: 22 527 22 39

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

Warszawa, 8 lutego 2019 r.

Numer: TKRR3/JS/1130/02/19

Temat: dotyczy postępowania konsultacyjnego w sprawie decyzji SMP dla rynku 3a/2014 (sygn. sprawy: DR.SMP.6040.1.2019)

**Stanowisko konsultacyjne Orange Polska SA
dotyczące projektu rozstrzygnięcia w sprawie DR.SMP.6040.1.2019
(decyzja SMP dla rynku 3a/2014)**

W związku z postępowaniem konsultacyjnym w sprawie projektu decyzji wyznaczającej Orange Polska SA (dalej jako OPL) za operatora o znaczącej pozycji na rynku hurtowego rynku usługi lokalnego dostępu w stałej lokalizacji z wyłączeniem 51 obszarów gminnych (dalej jako rynek 3a/2014), OPL przedstawia następujące stanowisko.

[Podsumowanie głównych tez stanowiska]

- (1) Co do zasady regulacje dostępu do infrastruktury pasywnej powinny być stosowane w sytuacji, gdy relacje komercyjne nie występują, bądź są niewystarczające. W takim przypadku regulacja powinna mieć jednak charakter symetryczny pod względem podmiotowym. Z kolei w przypadku zastosowania regulacji *ex ante* tylko wobec jednego z operatorów, szczegółowe warunki regulacyjne, w tym poziom cen powinny być porównywalne do zasad zastosowanych wobec innych operatorów objętych regulacją na bazie art. 139 Prawa telekomunikacyjnego.
- (2) OPL uważa, że liczba obszarów gminnych, na których to OPL można przypisywać pozycję znaczącą na rynku 3a/2014 jest zbyt wysoka – regulacji wciąż ma podlegać istotna część dużych miast w Polsce, w których OPL z pewnością nie jest podmiotem o pozycji znaczącej; OPL ma być także regulowany w lokalizacjach, gdzie jego udział w rynku detalicznym wynosi np. zaledwie 4%. Kryteria wykorzystywane do analizy konkurencyjności rynków lokalnych są zatem zbyt

restrykcyjne (zwłaszcza wymóg, aby 65% lokali miało dostęp do infrastruktury co najmniej 3 operatorów).

- (3) OPL nie powinien być regulowany w zakresie dostępu do budynków o charakterze komercyjnym (centra handlowe, biurowce) – warunki dostępu do tego rodzaju nieruchomości powodują, że nie sposób uznać substytucyjności tego segmentu rynku do segmentu budynków mieszkaniowych; jednocześnie to nie OPL jest głównym graczem w segmencie dostępu do nieruchomości komercyjnych a zatem mimo regulacji tego segmentu rynku, problemy rynkowe nie zostaną odpowiednio zaadresowane. Jednocześnie regulacja OPL w tym obszarze skutkuje pozbawieniem OPL możliwości jakiegokolwiek konkurowania z innymi operatorami na tym rynku ze względu na jego specyfikę i oczekiwania właścicieli tego typu budynków.
- (4) W zakresie obowiązków regulacyjnych, które mają być nałożone na OPL:
 - a. Zmiany wymaga obowiązek przejrzystości – należy zrezygnować z obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust 1 Prawa telekomunikacyjnego na rzecz obowiązku z art. 37 ustawy.
 - b. Należy wykreślić albo zmodyfikować obowiązek, o którym mowa w IV.2.d konsultowanego projektu decyzji (informowanie o planach uruchomienia LPŚ na 3 miesiące przed uruchomieniem).
 - c. Należy doprecyzować obowiązek, o którym mowa w art. 39 Pt poprzez wyraźne odwołanie się do przypadków wskazanych w art. 39 ust. 4 Pt.

[Symetryczne podejście do regulacji dostępu do infrastruktury pasywnej]

- (5) Dostęp do infrastruktury pasywnej ostatniej mili jest szczególnym rodzajem dostępu. W tym przypadku ocena globalna (krajowa) pozycji rynkowej poszczególnych operatorów nie zapewnia, iż dostęp do tej infrastruktury będzie zapewniony w lokalizacjach, które rzeczywiście tego potrzebują. Nawet operator o silnej pozycji rynkowej/infrastrukturalnej nie zapewnia dostępu w każdej lokalizacji; w niektórych lokalizacjach to zupełnie inni gracze są jedynymi dysponentami infrastruktury ostatniej mili. Stąd też regulacje Dyrektywy ramowej, a w ostatnim czasie Dyrektywy kosztowej dążą do zapewnienia symetrycznego dostępu do tej infrastruktury, obejmując regulacjami nie tylko operatorów sieci telekomunikacyjnych, ale także podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, którzy operują pasywną infrastrukturą techniczną, która może być wykorzystana do budowy sieci NGA.
- (6) Warto przy tym pamiętać, że dysponowanie infrastrukturą pasywną nie oznacza *per se* tworzenia trudności w dostępie do tych zasobów. Na rynku funkcjonują umowy komercyjne na dostęp hurtowy – w tym na dostęp pokrywający swoim zakresem rynek 3a/2014 (tzw. rLLU). W konsekwencji, zważywszy na obowiązujące regulacje, a także brak jakichkolwiek problemów z dostępem realizowanym przez OPL, obszary te co do zasady nie wymagają interwencji regulacyjnej *ex ante* na rynku 3a/2014.
- (7) Jeżeli istnieją jednak lokalizacje/operatorzy, którzy nie są tak chętni do współdzielenia posiadanych zasobów infrastrukturalnych to rozwiązaniem tego problemu nie jest jednak regulacja *ex ante* OPL; takie problemy w dostępie wymagają raczej regulacji symetrycznej co najmniej największych graczy, utrudniających dostęp do infrastruktury pasywnej. Regulacja symetryczna

takich graczy realnie adresuje problem w dostępie do infrastruktury. W tym zakresie należy podkreślić, że OPL jest podmiotem, który w największej skali oferuje dostęp do swojej kanalizacji, oferując ją w różnych modelach i dla różnych potrzeb. Jedyny problem w zakresie dostępu do kanalizacji OPL dotyczy nie OPL, ale podmiotów korzystających bezumownie i nielegalnie z zasobów kanalizacyjnych OPL.

- (8) Warto też podkreślić, iż w przypadku wyboru przez Regulatora wariantu „pośredniego”, tj. regulacji największego operatora w kraju na bazie reżimu SMP i regulacji na bazie art. 139 Prawa telekomunikacyjnego kilku innych operatorów, ważnym jest, aby szczegółowe warunki dostępu były dla obu tych reżimów porównywalne. Nie ma bowiem żadnego uzasadnienia, aby warunki dostępu do wręcz tych samych lokalizacji były różnicowane w zależności od tego, który z operatorów ten dostęp zapewnia. Liczymy zatem, że Regulator – pomimo zastosowania różnych podstaw regulacji – zadba o symetrię rozwiązań w tym zakresie. Na marginesie można zauważyć, że gdyby Prezes UKE zamierzał zaostrzyć warunki dostępu na bazie reżimu SMP, całkowicie niezrozumiałe byłoby nałożenie na OPL asymetrycznych obowiązków w zakresie stosowanych cen w porównaniu z innymi operatorami. Dla OPL podejście Prezesa UKE w ramach art. 139 Pt wydaje się niespójne i dyskryminacyjne, gdyż koszty robót inżynierskich oraz materiałów są porównywalne dla każdego podmiotu. Dalsze pogłębianie tych różnic stanowiłoby niczym nieuzasadnioną dyskryminację OPL.

[Zakres terytorialny regulacji OPL; zbyt rygorystyczne kryteria oceny konkurencyjności rynków lokalnych]

- (9) Niezależnie od powyższego, OPL wskazuje iż wskazany w projekcie konsultowanej decyzji zakres terytorialny regulacji spółki jest zbyt szeroki. W naszej ocenie istnieje co najmniej 26 dużych miast w Polsce, w których deregulacja LLU powinna mieć miejsce (np. Poznań, Kraków, Gdańsk). Szczegółowa lista tych miast została przedstawiona w Załączniku Nr 1 (niejawnym) do niniejszego stanowiska, który zawiera szczegółowe dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa OPL w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
- (10) Ponadto, regulacja OPL ma miejsce w lokalizacjach, gdzie udział w odpowiednim rynku detalicznym wynosi nawet tylko 4% (!). W załączniku Nr 2 (niejawnym) OPL przedstawia listę 21 przykładowych miejscowości, w których udział OPL waha się od 4% do 12% a OPL wciąż ma być na tych obszarach regulowanym podmiotem.
- (11) W naszej ocenie powyższe fakty potwierdzają, że kryteria konkurencyjności rynków lokalnych są zbyt rygorystyczne i nie przystają do realiów rynkowych. Podkreślamy, że główne zastrzeżenia OPL odnoszą się do kryteriów, które w istotnej mierze odrywają się od siły OPL na danym rynku, a koncentrują się na aspektach sytuacji danego obszaru lokalnego, który może nie spełniać kryteriów nie ze względu na silną pozycję OPL (co jest jasne w sytuacji posiadania 4% udziału w rynku), ale ze względu na zdominowanie danego obszaru przez inny podmiot niż OPL, w szczególności operatora telewizji kablowej. Kryteria te są najbardziej restrykcyjne ze wszystkich krajów UE, co wskazano w poniższej tabeli (najbardziej rygorystyczne warunki zostały podkreślone).

Tabela: Kryteria deregulacji rynków lokalnych w Polsce i w innych krajach UE.

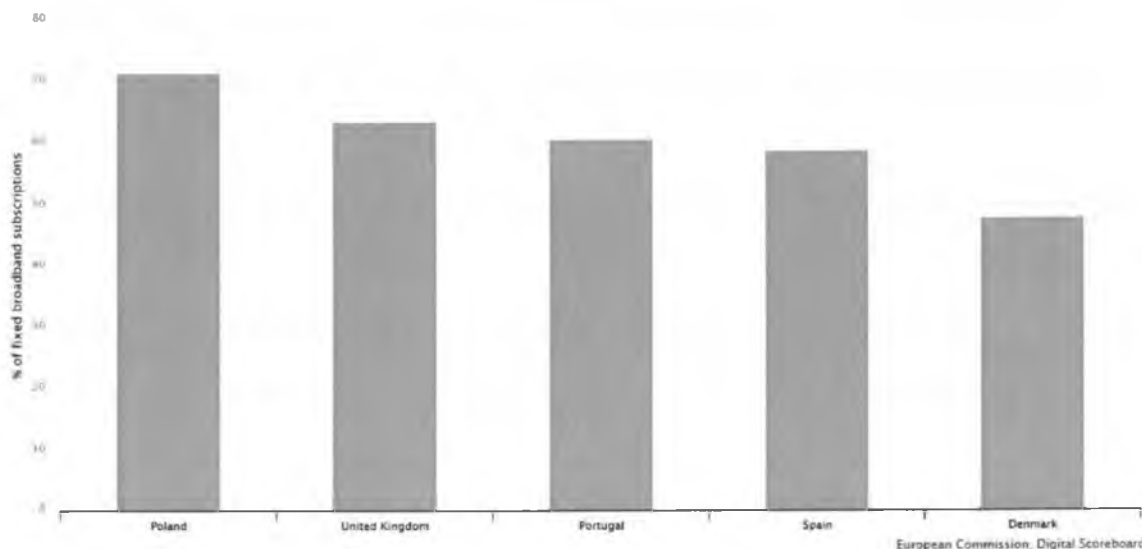
	Polska	Portugalia	Hiszpania	Dania	Wielka Brytania
Udział operatora w rynku	<u>Poniżej 40%</u>	Poniżej 50%	Poniżej 50%	<u>Poniżej 40%</u>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>
Liczba ISP	<u>Co najmniej 3</u>	Co najmniej 2 OA, a w przypadku udziału incumbentta poniżej 50% - co najmniej 1 OA	Co najmniej 2 OA	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	<u>Co najmniej 3 „poważnych operatorów”</u> – wskazanych przez Regulatora
Kryterium infrastrukturalne	<u>Co najmniej 65% lokali ma dostęp do infrastruktury co najmniej 3 operatorów</u>	OA pokrywają pow. 50% sieci NGA w danej parafii	Konkurenci incumbentta muszą korzystać z LLU lub być operatorami kablowymi	Co najmniej 75% lokali ma dostęp do infrastruktury 2 operatorów	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>
Penetracja usług	<u>Mniej niż 10% lokali nie posiada dostępu do internetu</u>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>
Inne	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	Każdy z OA, który jest brany pod uwagę musi posiadać <u>co najmniej 10% udziału w rynku</u>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>	<i>brak tego rodzaju kryterium</i>

Źródło: opracowanie własne na podstawie Cullen International

(12) Jak wynika z powyższego zestawienia, w każdym z przypadków kryteria stosowane w Polsce są najostrzejsze (tylko w niektórych przypadkach równie ostre kryteria obowiązują w innym kraju – ale żaden z krajów nie posiada co najmniej dwóch równie ostrych kryteriów jakie w każdym przypadku muszą być spełnione na rynku polskim).

(13) Co istotne, w krajach, w których kryteria deregulacji rynków lokalnych są łagodniejsze, poziom konkurencyjności rynku jest znacznie niższy niż w Polsce (co powinno co do zasady uzasadniać stosowanie w tych krajach bardziej rygorystycznych kryteriów analizy niż w Polsce). Widać to chociażby na przykładzie udziału operatorów alternatywnych w rynku FBB. O ile w Polsce udział ten wynosił 71,2% (zgodnie z danymi KE z czerwca 2017 r.), to w Wielkiej Brytanii, gdzie dla deregulacji wystarczającym kryterium jest wyłącznie obecność 3 poważnych ISP, udział ten kształtował się na poziomie 63,3%. Co także istotne, w okresie od 2014 r. udział nowych operatorów na rynku polskim wzrósł z poziomu 65,74% do 71,21%, a w Wielkiej Brytanii w analogicznym okresie udział operatorów alternatywnych spadł z poziomu 68,55% do poziomu 63,3%.

Jun 2017

- (14) Szczególnie restrykcyjnym kryterium jest kryterium infrastrukturalne, zgodnie z którym co najmniej 65% lokali musi mieć dostęp do infrastruktury co najmniej 3 operatorów. Kryterium to powoduje, że bez wątpienia istnieje szereg obszarów gminnych, w których udział OPL kształtuje się – i to nawet znacznie – poniżej 25% (a więc poniżej progu, z którym orzecznictwo TSUE wiąże jakąkolwiek możliwość posiadania pozycji znaczącej, a OPL ma być wciąż regulowany). W załączniku Nr 1 (niejawnym) OPL przedstawia listę 21 przykładowych miejscowości, w których udział OPL waha się od 4% do 12% a OPL wciąż ma być na tych obszarach regulowanym podmiotem (!).
- (15) Kryterium to wydaje się być również nieskorelowane z polityką regulacyjną Prezesa UKE i innymi narzędziami regulacyjnymi wprowadzonymi na rynek. Należy zauważyć, iż Prezes UKE niejednokrotnie podkreślał, iż jest przeciwnikiem duplikowania infrastruktury telekomunikacyjnej i uważa, że operatorzy powinni się nią dzielić, tak aby klient – w przypadku zmiany dostawcy usług – mógł skorzystać już z istniejącego łącza:

„Obserwujemy bardzo duże problemy w waszej współpracy. 20 proc. rynku, które generuje 80 proc. jego wartości słabo współpracuje z 80 proc. lokalnych ISP, które w Polsce jest ponad 2,5 tys., a którzy są kluczowi z punktu widzenia społeczeństwa gigabitowego, o którym dziś rozmawiamy. Nie potrzebujemy 6 infrastruktur w jednym budynku, 6 listew na ścianie klatki schodowej. Potrzebujemy modelu, pozwalającego maksymalizować zyski i przenieść część zapalu inwestycyjnego poza duże aglomeracje miejskie”.¹

„Naszym bezpośrednim celem jest wymuszenie na operatorach współpracy przy korzystaniu z infrastruktury w budynkach, czyli wyleczenie choroby, z którą się zmagamy.(...) Na mocy decyzji prezesa UKE operatorzy podlegający regulacji będą musieli udostępnić zainteresowanemu konkurentowi infrastrukturę pasywną: np. przyłącza w piwnicach, na klatkach schodowych, a także kabel wchodzący do mieszkania, jeśli abonent zdecyduje się na zmianę dostawcy”.²

- (16) W wyniku podjętych działań regulacyjnych już w czerwcu mają wejść w życie regulacje obligujące największych operatorów do udostępniania okablowania wewnątrzbudynkowego.³ Wobec

¹ <http://rpkom.pl/artukul/1340582.html>

² <https://antyweb.pl/uke-regulacje-ryнку-kablowek/>

³ ibidem

powyższego powstaje uzasadnione pytanie o *ratio* uznawania danego rynku za konkurencyjny przy istnieniu trzech równoległych infrastruktur. Dla rozwoju konkurencji wystarczającym byłoby jedno przyłącze, ale podlegające współdzieleniu przez zainteresowanych operatorów – zgodnie z planami Prezesa UKE. Wskazane kryterium powinno zatem ulec modyfikacji.

[Regulacja OPL w segmencie nieruchomości komercyjnych – centra handlowe/biurowce]

(17) Na szczególną uwagę zwraca fakt, iż ani zakres rynku właściwego ani zakres obowiązków regulacyjnych nie wyłącza z regulacji segmentu nieruchomości komercyjnych (w szczególności centrów handlowych oraz biurowców). Tymczasem dostęp do tego rodzaju nieruchomości nie jest homogeniczny względem dostępu do budynków mieszkalnych, a jednocześnie OPL nie jest w tym segmencie głównym graczem. Wręcz przeciwnie utrzymywanie regulacji w tym obszarze skutkuje pozbawieniem OPL możliwości jakiegokolwiek konkurowania z innymi operatorami na tym rynku ze względu na jego specyfikę i oczekiwania właścicieli tego typu budynków, których regulowany OPL nie jest w stanie spełnić.

(18) O braku substytucyjności segmentu dostępu do budynków komercyjnych względem budynków mieszkaniowych świadczą następujące okoliczności:

- a. Inne bariery wejścia - w przypadku budynków komercyjnych zarządca nie tylko decyduje o zasadach dostępu operatorów do nieruchomości, ale często pobiera także opłatę miesięczną za każdego klienta pozyskanego przez operatora (zwłaszcza centra handlowe). Zarządcy budynków mieszkalnych takich opłat nie pobierają. W tym miejscu należy wskazać, że OPL świadcząc usługi regulowane w zakresie BSA i LLU nie jest w stanie spełnić powyższych oczekiwań zarządcy komercyjnego.
- b. Inne postrzeganie segmentu budynków komercyjnych względem segmentu budynków mieszkaniowych przez stronę podażową rynku (operatorów telekomunikacyjnych):
 - Operatorzy posiadają dedykowane komórki organizacyjne dla obsługi nieruchomości komercyjnych (np. Netia, w ramach której funkcjonuje jednostka „*Rynek Klientów Kluczowych – Nieruchomości Komercyjne w Netia S.A.*”)
 - Operatorzy posiadają dedykowane cenniki detaliczne dla klientów centrów handlowych (np. Netia). OPL jako podmiot regulowany ma istotną trudność w tworzeniu takiego cennika
- c. Inna struktura tego segmentu rynku (i zdecydowany brak przewagi konkurencyjnej OPL):
 - segment budynków komercyjnych zdominowany przez Netię, sama która deklaruje, że posiada 90% rynku centrów handlowych i 70% biurowców w Polsce⁴
 - bardzo aktywne i posiadające duże udziały w rynku są podmioty praktycznie nie działające na rynku pozostałych nieruchomości (np. Intelligent Technologies SA, StarNet Telecom, HEXA Operator Sp. z o.o.).

⁴ <https://www.newsweek.pl/biznes/ludzie-biznesu/netia-nie-tylko-kable-nowa-era-operatorow/hpf47f1>

- udział OPL w tym segmencie rynku jest znikomy i raczej ma tendencje malejącą, aniżeli rosnącą

(19) Regulacja OPL na tym segmencie rynku – i to w analogiczny sposób jak w przypadku budynków mieszkaniowych - nie odpowiada zatem ani sytuacji rynkowej ani potrzebom rynku. To nie OPL jest w tym segmencie liderem rynkowym, a asymetryczna regulacja tylko sprzyja umacnianiu pozycji najsilniejszych graczy i powoduje, że dostęp do tego segmentu wciąż jest ograniczony – regulacja nie rozwiązuje tym samym realnych problemów rynkowych.

(20) W związku z powyższym OPL uważa, że w celu zrównoważenia konkurencji powinno nastąpić wprowadzenie symetrii regulacyjnej, tj. albo OPL i inne kluczowe podmioty są regulowane – w zakresie okablowania w nieruchomościach komercyjnych albo następuje całkowite wyłączenie regulacji OPL w tym segmencie rynku. Zauważamy, iż przykładowo w Belgii – której stolica Bruksela, jest nieformalną stolicą całej UE i gdzie znajduje się siedziba Komisji Europejskiej, segment FttO (*Fibre to the Office*) nie jest w ogóle regulowany (został wyłączony z rynku właściwego). Liczymy zatem, iż także polski regulator zadba o symetrię rozwiązań w tym zakresie.

[Konieczność zastąpienia obowiązku oferty ramowej obowiązkiem przejrzystości z art. 37 Prawa telekomunikacyjnego]

(21) Niezależnie od powyższych uwag dotyczących zakresu regulacji OPL, wskazujemy, iż w świetle dotychczasowych doświadczeń, niektóre z proponowanych obowiązków regulacyjnych powinny zostać zmodyfikowane. Dotyczy to w szczególności obowiązku oferty ramowej. Prezes UKE ponownie bowiem nałożył na OPL obowiązek przejrzystości z art. 42 ust 1 Prawa telekomunikacyjnego (oferta ramowa zatwierdzana przez Prezesa UKE w drodze decyzji), zamiast z art. 37 tej ustawy (ogłaszanie informacji w sprawie warunków dostępu przez zobowiązanego operatora).

(22) Takie rozwiązanie nie jest korzystane nie tylko dla OPL, ale także innych uczestników rynku, gdyż:

- a. Proces zatwierdzania i zmiany oferty ramowej jest bardzo długotrwały, co powoduje, że oferta ramowa nie odzwierciedla aktualnych potrzeb rynkowych – niektóre zmiany oferty SOR trwały nawet ponad 3 lata [np. sprawa DHRT-WORK-6082-3-11(448), czy DHRT-WORK-6082-4/12(194)].
- b. W przypadku szeregu regulacji objętych wnioskami o zmianę oferty ramowej, ich wprowadzenie do współpracy z OA nastąpiło na długo przed zmianą oferty ramowej, a tym samym oferta ramowa nie miała charakteru kształtującego, a jedynie charakter deklaratywny potwierdzający istniejący stan rzeczy. Natomiast w przypadku stosowania narzędzi z art. 37 Pt, to informacja kształtowałaby warunki współpracy na rynku, a Prezes UKE nadal zachowywałby możliwość jej weryfikacji w zakresie zgodności z warunkami określonymi w Decyzji SMP. Podkreślamy, że taki model współpracy świetnie sprawdza się w zakresie współpracy operatorów na rynku zakańczania połączeń w publicznych ruchomych sieciach telefonicznych.
- c. Po długotrwałym procesie zatwierdzania zmian oferty, a niekiedy również umów bilateralnych sprawy trafiają jeszcze do sądu w trybie odwoławczym – w efekcie po

kolejnych kilku latach wprowadzone zmiany mogą zostać uchylone, a co za tym idzie proces nie tylko należy rozpoczynać na nowo, ale częstokroć dochodzi także do powstania roszczeń cywilnoprawnych, nie wspominając o nieprzejrzystości obowiązujących regulacji, a także o pogwałceniu zasady pewności regulacyjnej.

- d. Wobec ostatniego orzecznictwa NSA, wymuszającego wprowadzenie dodatkowego etapu zatwierdzenia zmian oferty ramowej (tj. decyzji zobowiązującej OPL do zmian, niezależnie od przedłożonego wniosku o zmianę oferty) proces zatwierdzania zmian oferty ramowej dodatkowo może zostać wydłużony o co najmniej 6-9 miesięcy związanych z koniecznością wydania decyzji zobowiązującej do zmiany oferty.
- e. W takich okolicznościach nie może być mowy o jakimkolwiek poczuciu pewności prawnej wśród uczestników rynku telekomunikacyjnego (z Prezesem UKE włącznie). Tymczasem jednym z kluczowych czynników w zakresie działań regulacyjnych jest kwestia przewidywalności i pewności regulacyjnej, która jak opisano powyżej nie jest zachowana przy stosowaniu ofert ramowych.

(23) Obowiązek przejrzystości, o którym mowa w art. 37 Prawa telekomunikacyjnego, pomógłby w odejściu od tego nieprzyjemnego dla rynku systemu, prowadząc do wprowadzania zmian w sposób elastyczny i szybki. Warto przy tym mieć na uwadze, że:

- a. Od 10 lat wobec OPL nie stwierdzono żadnych przypadków odmowy/utrudniania dostępu do sieci czy w jakikolwiek inny sposób utrudniania rozwoju konkurencji na rynku. O ile zatem obowiązek przedstawienia do zatwierdzenia oferty ramowej, o którym mowa w art. 42 ust 1 Prawa telekomunikacyjnego mógł być wcześniej traktowany jako obowiązek adekwatny do sytuacji rynkowej, to w obecnej chwili utrzymywanie tak sztywnych regulacji nie jest już uzasadnione, na co wskazują także poniższe przykłady zachowań OPL wobec klientów hurtowych.
- b. W 2014 r. OPL dobrowolnie i z własnej woli zaproponował OA dostęp do sieci FTTH w umowach bilateralnych – mimo, iż odpowiednie zapisy nie zostały wprowadzone jeszcze do oferty ramowej, zatwierdzonej przez Prezesa UKE. OPL udowodnił zatem, że nawiązuje współpracę międzyoperatorską nawet bez odpowiednich zapisów w ofercie ramowej, zatwierdzonej w drodze decyzji administracyjnej.

(24) System „milczącej zgody” dla ofert ramowych, publikowanych następnie przez samych operatorów na stronach WWW (bez konieczności przeprowadzania długotrwałego postępowania administracyjnego i wydawania decyzji) jest stosowany w innych krajach (np. Francja, Albania, Belgia) a w Polsce – dla ofert hurtowych w ramach realizacji zobowiązań wynikających z POPC, czy dla operatorów innych niż OPL na rynkach FTR i MTR. System taki można zatem wprowadzić także dla reżimu regulacji *ex ante*.

(25) Mając na uwadze powyższe, OPL wnosi o zmianę obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust 1 Prawa telekomunikacyjnego na rzecz obowiązku z art. 37 Prawa telekomunikacyjnego.

[Uelastycznienie obowiązku informowania o planach uruchomienia pętli światłowodowych]

(26) Zgodnie z pkt IV.2.d konsultowanego projektu decyzji, OPL jest zobowiązany do:

ogłaszania na oficjalnej stronie internetowej Orange Polska S.A, na zasadach zapewniających równoprawną i skuteczną konkurencję, planów uruchomienia lokalnych pętli lub podpętli abonenckich w danej lokalizacji, działających w oparciu o technologię światłowodową lub modernizacji istniejących pętli lub podpętli abonenckich oraz likwidacji pętli lub podpętli lokalnych opartych na technologii miedzianej, z których nie korzysta żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny. Informacje te powinny być ogłoszone w terminie 3 (trzech) miesięcy przed planowanym uruchomieniem, modernizacją lub likwidacją pętli lub podpętli abonenckich

- (27) Powyższy obowiązek jest bardzo restrykcyjny, bowiem nie uwzględnia przypadków powzięcia planów budowy infrastruktury światłowodowej przez OPL i jej uruchomienia w terminie krótszym niż 3 miesiące. W konsekwencji powoduje to brak możliwości uruchamiania wybudowanej infrastruktury światłowodowej w terminie zgodnym z oczekiwaniami klientów OPL (w tym właścicieli/zarządców nieruchomości lub klientów biznesowych). Do takich sytuacji może dochodzić np. w następujących stanach faktycznych:
- a. Deweloper zgadza się na położenie przez OPL infrastruktury światłowodowej w budynku, ale tylko pod warunkiem, iż OPL zsynchronizuje swoje prace z pracami wykończeniowymi prowadzonymi w budynku przez wykonawcę dewelopera;
 - b. Analogiczne oczekiwania mogą pojawić się gdy właściciel/zarządca nieruchomości zaplanował generalny remont budynku i wymagają synchronizacji prac z OPL;
 - c. Bywają przypadki, iż właściciel/zarządca nieruchomości zgadza się na realizację sieci światłowodowej w danym budynku pod warunkiem jednoczesnego wybudowania infrastruktury światłowodowej w kilku pobliskich budynkach, które wcześniej nie były brane pod uwagę w planach inwestycyjnych – w efekcie termin może być krótszy niż 3 miesiące;
 - d. Podczas inwestycji realizowanej na terenie danej nieruchomości OPL jest czasem proszony o jednoczesne objęcie inwestycją nieruchomości przylegających do danej nieruchomości. W takim przypadku nie ma żadnego logicznego uzasadnienia, aby odmówić zarządcom tych nieruchomości, skoro np. bieżące prace ziemne mogą być wykorzystane do okablowania tych dodatkowych nieruchomości – jednak obowiązek regulacyjny na to nie pozwala.
 - e. W innym przypadku zdarzają się sytuacje, kiedy zarządcy nieruchomości oczekują od OPL wykonywania pracy w ściśle określonym przez zarządcę/dewelopera reżimie czasowym bez podania uzasadnienia;
 - f. Odrębną kategorią są klienci biznesowi, którzy mogą oczekiwać wybudowania i uruchomienia infrastruktury światłowodowej w terminach znacznie krótszych niż wspomniane 3 miesiące. Tak wybudowana infrastruktura światłowodowa nie koniecznie będzie służyła do zapewnienia szerokopasmowych łączy dostępowych na potrzeby dostarczania usług dostępu do Internetu, ale również np. na potrzeby budowy sieci niepublicznych, tzw. VPN.
- (28) Nie sposób wyczerpać wszystkich możliwych przypadków, w których obowiązek nałożony na OPL nie jest niemożliwy do spełnienia, ponieważ druga strona umowy o dostęp do nieruchomości nie jest zobowiązana oczekiwać 3 miesiące na uruchomienie infrastruktury, jest np. skłonna wybrać innego wykonawcę sieci światłowodowej, czy też dostawcę usług telekomunikacyjnych, a nawet jest skłonna odmówić dostępu do nieruchomości. Z tego powodu omawiany obowiązek regulacyjny może dyskryminować OPL jako inwestora w nowoczesną sieć światłowodową, gdyż konkurenci OPL nie mają takich ograniczeń i są w stanie dostosować się do wymagań właścicieli i zarządców nieruchomości. Co istotne żaden z obowiązków regulacyjnych nie powinien stanowić bariery dla realizacji inwestycji w sieci NGA na niedyskryminacyjnych warunkach. Z tych względów

obowiązek ten powinien być wykreślony lub zmodyfikowany, np. poprzez dodanie następującej formuły:

Orange Polska S.A. nie jest zobowiązany do zachowania 3 miesięcznego terminu ogłoszenia planowanych inwestycji przed uruchomieniem infrastruktury światłowodowej, o ile w umowie uwzględniającej warunki dostępu do nieruchomości, umowie o wspólnej koordynacji robót budowlanych lub też innej umowie przewidziano terminy uruchomienia tej infrastruktury uniemożliwiające wykonanie tego obowiązku przez Orange Polska. W takim przypadku Orange Polska jest zobowiązany do publikacji tych planów niezwłocznie po podpisaniu umów z których wynika obowiązek realizacji infrastruktury światłowodowej.

[Doprecyzowanie obowiązku, o którym mowa w art. 39 Pt]

(29) Regulator proponuje nałożenie na OPL obowiązku, o którym mowa w art. 39 Pt, wskazując jednocześnie możliwe metody weryfikacji stawek. W naszej ocenie brzmienie tego obowiązku powinno w sposób nie budzący wątpliwości wskazywać, że metody weryfikacji stawek mogą być zastosowane wyłącznie w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 39 ust 4 Pt.

(30) Mając na uwadze powyższe, wnioskujemy o nadanie temu obowiązkowi następującego brzmienia:

W celu ustalenia wysokości opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalnego albo minimalnego poziomu w przypadkach wskazanych w art. 39 ust. 4 Pt, Prezes UKE będzie mógł zastosować następujące metody ustalania opłat (...)"

Przedstawiając powyższe uwagi, OPL wnosi o ich uwzględnienie w prowadzonym postępowaniu.

Jólanta Steppa
pełnomocnik Orange Polska SA